on siin suvel ainult 1 –1.5 m sügav. Praegu tehakse jõesuus süvendamistöid.

Vähemaist jõgedest ja ojadest olgu nimetatud Ubesoo oja, Nigula ja Paaslangi jõgi. Ubesoo oja, mis kogu oma ulatuses süvendatud ja sirgendatud, saab alguse Sangla mõisa juurest. Ta on umbes 4 km pikk, 3 m lai, 0.5—1 m sügav, suubub Ubeküla juures Virtsjärve. Nigula jõgi on 5 km pikk ja 2—5 m lai; algab Valgjärvest ja suubub Raudja sopis Virtsjärve. Paaslangi ehk Salu jõgi, saanud alguse Salu talu all, jookseb Rannu piiril, Paaslangi orus. Jõgi on 7 km pikk, 4—10 m lai, ligi 1 m sügav. Voolu kiirus (Kaabre oru suus) 0.4 m sekundis. Jõgi teeb suuri silmuseid. Alamjooksul on mitu paisjärve (Paaslangi, Lõve ja Miku).

Lullisoos on kaks väikest soojärvekest: Must- ja Valgejärv. Asudes Virtsjärvest kõigest 5 km kaugusel, on nad kahtlemata eraldumise teel viimasest tekkinud. Suurem neist, Mustjärv (18 ha), on 600 m pikk, 400 m lai, 5—6 m sügav, soostunud, hõljuvate kallastega ja tumeda soise veega.

Allikaist on Paaslangi org rikas. Põhjavesi on igas kihelkonna osas isesugusel tasemel: põhja pool, õige kõrgel järve rannikul (Vehendil) 6—7 m sügavusel ja kaguosas, Hirvumäel, pole paiguti vett kätte saadudki (näiteks koolimajas).

Taimkate. Suuremad taimistud, mis Rannu kihelkonnas ette tulevad, on luht, soo, aas, mets ja kultuurtaimistud. Enam jagu lohke ja madalaid kohti seisab luhtade all, näiteks Emajõe orund, Virtsjärve rannik Rakkest Jõesuuni, Koovi luht jne. Kevadine suurvesi võimaldab siin lopsakat taimekasvu. Siin asuvadki rannulaste paremad heinamaad. Taludel on jõe-äärset luhta tavaliselt vakamaa ümber, muu osa asub kaugemal ja on soine. Luht-taimestik on liikide poolest kehv. Siin kasvab roogu, niinim. „päideroogu“, lõikheinu, tarnu, luge, võhumõõku jne.

Erilist tähelepanu omavad Rannu sood. Soo all asub õige suur osa kihelkonna pinnast. Laiemad soo-alad esinevad Emajõe piirkonnas ja kihelkonna edelaosas. Kirde- ja idapoolset kihelkonna äärt, alates Noorma ja Koopsi küla vahelt ja ulatudes kuni Emajõeni, täidab kõrgraba, mis Sangla soo nime all tuntud. Ta on 25 km suur. Ta lõunapoolset osa Sangla mõisa ja Koopsi küla vahel kutsutakse Koovi luhaks. Rabas on taimestik kaunis vaene. Pealmiseks katteks on roosakasroheline turbasammal. Sambla seas kasvavad mõned sootaimed, mille läbi soopind omab enam rohelist ilmet. Kõige sagedamini esinevad kanarbik, vaevakask, sookailud, soopihlad, soovõhad, küüvitsad, palukad, murakad, huulheinad jt. Puudest leiame lausa soos ainult üksikuid kääbusmände. See vähenõudlik puu kasvab kuni 3—4 m pikaks, siis hakkab ta kõduma ja sureb. Soos on rohkesti mülkaid ja laukaid, mille sügavust õieti keegi pole mõõtnud; 10 m sügavusel ei ole veel põhja tunda. Mülkad on täis tumedat vett; nende pärast pole soos liikumine hädaohuta.